

ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ನರಕ

ಒಮ್ಮೆ ಯವನ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದಾರ್ಶನಿಕರೊಬ್ಬರ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದ. ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರದ ನಂತರ ಇಬ್ಬರೂ ರಾಜ್ಯದ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜನು 'ಮಹನೀಯರೇ, ಸ್ವರ್ಗ ನರಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಿರುವುದು ನಿಜವೇ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ಆಗ ದಾರ್ಶನಿಕರು 'ಅದು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ ಮಹಾರಾಜ. ಮೊದಲು ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅವರ ದಿಢೀರ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದ ಮಹಾರಾಜನು 'ಇದೇನಿದು ಪೂಜ್ಯರೇ, ನಾನೊಬ್ಬ ರಾಜ. ಈ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನದೇ. ನಾನೇಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕು?' ಎಂದು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕನು.

ಆಗ ದಾರ್ಶನಿಕರು 'ಅಯ್ಯೋ.. ಮುಠಾಳ, ಯಾರು ನಿನ್ನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ನೀನು ಮಹಾರಾಜನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೆ ದುಡಿಯಲಾರದ ನೀನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಲಹುವೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಕ್ರೋಧಗೊಂಡ ಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು 'ಎಲವೋ ಮೂರ್ಖ, ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೇ ರಾಜನಾದ, ಮಹಾಪೂಜ್ಯನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಮುಠಾಳನೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತೀಯಾ? ದಾರ್ಶನಿಕನೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದರೆ ನನಗೇ ಅಪಮಾನ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕೇ ನಿನಗೇ? ಈಗಲೇ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ಎಚ್ಚಿತ್ತುಕೊಂಡ ದಾರ್ಶನಿಕರು 'ಕ್ಷಮಿಸು ಮಹಾರಾಜ.. ನೀವು ನರಕದ ಇರುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಿರಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ನಿವೀಗ ನರಕದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು

ಮೀರಿ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಅದೇ ಅವನ ನರಕಸ್ಥಿತಿ' ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ.

ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾದ ಮಹಾರಾಜನು 'ಕ್ಷಮಿಸಿ ಪೂಜ್ಯರೇ, ನನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು' ಎಂದು ಭಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡನು. ಕೂಡಲೇ ದಾರ್ಶನಿಕ 'ಈಗ ನೀವು ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ.. ಶಾಂತತೆಯೇ ಸ್ವರ್ಗ' ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದನು. ಮಹಾರಾಜನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆದನು.

- ಪ.ನಾ.ಹಳ್ಳಿ. ಹರೀಶ್ ಕುಮಾರ್, ತುಮಕೂರು

ಸಾಧನಕೃ

ತಿಪ್ಪೆಯ ಮಾವಿನ ಗೊರಟುಗಳೆರಡು
ತೆಪ್ಪಗೆ ಇದ್ದವು ಕೆಲವು ದಿನ
ಮಡಿಯನು ಮಾಡದೆ ಗೊಬ್ಬರ ನೀಡದೆ
ಎಸೆದರು ಎಂಥಾ ಕಟುಕ ಜನ
ಎನ್ನುತ ಕೋಪವ ತಾಳಿದರು

ತಮ್ಮಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಾವೇ ಮರುಗುತ
ವಿಧಿಯನು ಹಳಿಯುತ ನರಳಿದರು
ಮೊಳೆಯಲೋ ಬೇಡವೋ ಎಂಬ
ಚರ್ಚೆಯ ಮಾಡುತ
ಒಳಗಿಂದೊಳಗೇ ಕೆರಳಿದರು.

ಓಟಿಯು ಒಂದು ತಾಳೈಯು ತಂದು
ಮೊಳಕೆಯ ಬಿಟ್ಟಿತು ನೋಡುವ ಎಂದು
ಬೇರನು ಊರಿ ಸಾರವ ಹೀರಿ
ಚಿಗುರಲುತೊಡಗಿತು ಮುದವನು ತಾಳಿ

ನೀರನು ಕೊಂಡು ಸಾರವನುಂಡು
ಬೆಳೆಯಿತು ಮಾವು ಹುಲುಸಾಗಿ
ಕೊಂಬೆಯ ಬಿಟ್ಟು ರೆಂಬೆಯ ಚಾಚಿ
ತೊನೆದಾಡಿತು ಗಾಳಿಗೆ ತಲೆದೂಗಿ

ಕಾಲವು ಉರುಳಿ ವಸಂತ ಮರಳಿ
ಮರಗಿಡವೆಲ್ಲಾ ಚಿಗುರಿದವು
ಕೋಗಿಲೆ ಗುಂಪು ಚಿಗುರನು ಮೆಲ್ಲುತ
ಇಂಪಿನ ದನಿಯಲಿ ಹಾಡಿದವು

ಗೊಂಚಲು ಗೊಂಚಲು ಮಾವಿನ
ಮಿಡಿಗಳು
ಒಡಲಿನ ತುಂಬಾ ತುಂಬಿದವು
ಕಂಪನು ಬೀರುವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು
ಸುತ್ತಲ ಜನರಿಗೆ ನೀಡಿದವು

ಮಾವಿಗೆ ಅನಿಸಿತು ತನ್ನೇ ಜನ್ಮ
ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ಇಂದು!
ಸಿಕ್ಕಿದ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಸವಲತ್ತನ್ನು
ಚೊಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿದೆ ಎಂದು!!

-ಲೀಲಾ ದಾಮೋದರ

